

Rentar-se les mans

Dij, 17/04/2014 per Anna-Bel Carbon...

[Sini](#)

Rentar-se les mans, un simple acte quotidià pels adults, i una rutina a incorporar pels infants dins de les seves habilitats higièniques.

Rentar-se les mans és a més d'una acció saludable, una actitud social que es va convertir en un fet històric en el moment en què Pilat l'emprà per desentendre's de la sort de Jesús de Natzaret. Vet aquí, com aquest gest quotidià es convertí en tot un símbol, i un transcendent marcador del nostre grau d'humanitat.

Cada vegada que callem davant el dolor aliè, i ens tapem les oïdes per no sentir el crit punyent i esgarrifós dels qui són víctimes de la violència. Cada paraula no dita per por al compromís. Cada mà que no hem ofert per acompanyar els qui malviuen en soledat. Tots aquells minuts que no dediquem als qui ens esperen amb ànsia perquè som el seu únic consol. El silenci que supleix la paraula amable. Aquell amagar el cap sota l'ala per por al desconegut... Els petits fraus comesos amb la nostra manca d'honestedat... cada gest d'indiferència, cada cop que rebem però no donem; tot allò que deixem de fer per no incomodar-nos, per no voler implicar-nos per què, en definitiva, volem viure tranquils en el nostre racó, en el si del nostre particular cosmos protegint-nos del risc de la llibertat... són diferents maneres de "rentar-se les mans".

En plena Setmana Santa, a les portes de la Pasqua... el relat de l'Evangeli en el qual se'ns narra el fet que el governador romà de Judea es rentà les mans ens escandalitza any rere any... incapaços com som d'adonar-nos que, sovint, nosaltres actuem d'igual manera. Cal preguntar-nos com a persones i com a creients: respecte de què o de qui ens rentem les mans diàriament?